

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 375 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă	2—6	959. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.131/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman și ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.161/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman	13
Decizia nr. 376 din 30 mai 2017 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „ <i>ori în cadrul oricărei persoane juridice</i> ” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal	6—9	1.078. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind modificarea Procedurii de emitere a autorizației de mediu, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.798/2007, precum și pentru completarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1.052/2014	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
540. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov	10	799. — Ordin pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 273/2017 privind aprobarea comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, a Regulamentului de organizare și funcționare a acestora și a atribuțiilor comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate și ale coordonatorilor naționali pentru implementarea programelor naționale de sănătate curative	15
541. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea și transmiterea acestuia în domeniul public al județului Tulcea	10—11		
544. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului pentru un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui	12		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
573. — Decizie pentru numirea domnului Octav-Dan Paxino în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene	13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 375**

din 30 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 13.370/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.154D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 27 aprilie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 9 mai 2017. La acea dată, Curtea a dispus, potrivit art. 57 și art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 30 mai 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 23 mai 2016, așa cum a fost îndreptată prin Încheierea dată în Camera de consiliu din data de 21 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.370/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Cârcei, într-o cauză, aflată în stadiul procesual al apelului, referitoare la soluționarea unei cereri având ca obiect obligarea Înaltei Curți de Casație și Justiție la plata unei indemnizații egale cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, prevăzute de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

4. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea susține că, până în prezent, nu s-au înființat tribunale specializate în materia dreptului muncii și asigurărilor sociale prin lege organică, potrivit art. 126 alin. (5) din Constituție. Plecând de la această constatare, autoarea apreciază că prezența asistenților judiciari, „persoane din afara magistraturii”,

în compunerea completelor specializate în materia dreptului muncii și asigurărilor sociale încalcă dispoziția constituțională care, fără echivoc, dispune numai cu privire la instanțele specializate înființate prin lege organică și la posibilitatea participării unor persoane din afara magistraturii numai în cadrul instanțelor astfel înființate, nu a prezenței lor în compunerea completelor de judecată specializate.

5. Referitor la dispozițiile din Codul de procedură civilă criticate, autoarea se raportează, pe de o parte, la faptul că art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu îi enumeră pe asistenții judiciari, alături de judecători și magistrați-asistenți, printre cei care trebuie să semneze minuta și, pe de altă parte, la faptul că, în practică, asistenții judiciari semnează minutele, în acest fel votul lor dobândind caracter deliberativ, practică validată de unele instanțe judecătorești, cu încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție.

6. Autoarea mai invocă și Hotărârea din 21 iulie 2009, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Luka împotriva României*, cu privire la lipsa de independență și imparțialitate a asistenților judiciari în formațiunea colegială de judecată.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că, în ceea ce privește prezența asistenților judiciari în constituirea completului de judecată, a participării acestora la deliberări și a semnării minutei, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor legale care le instituie.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Sunt invocate jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a constatat constituționalitatea art. 54 alin. (1) și art. 55 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 și dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, în temeiul cărora legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. În temeiul acestui mandat constituțional, legiuitorul instituie, prin art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, unele reglementări privitoare la deliberare, luarea hotărârii, întocmirea minutei și redactarea și semnarea hotărârilor judecătorești. Sunt invocate considerente din jurisprudența Curții Constituționale în materia accesului liber la justiție în scopul susținerii concluziei că dispozițiile legale criticate sunt conforme Constituției.

10. **Avocatul Poporului** apreciază, raportându-se la jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004, că excepția de neconstituționalitate având ca

obiect aceste texte este neîntemeiată. Cu referire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, Avocatul Poporului arată că acesta sunt constituționale prin raportare la normele constituționalitate invocate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, precum și cele ale art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015.

Textele criticate din Legea nr. 304/2004 au următorul cuprins:

— Art. 54 alin. (1) ultima teză: „*Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.*”;

— Art. 55: „(1) *Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari. Dispozițiile art. 11 și ale art. 52 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.*

(2) *Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.*”

— Titlul V — art. 110—115 — referitor la *Asistenții judiciari*

Textele criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 395 alin. (1) și (2): „(1) *După închiderea dezbaterilor, completul de judecată deliberază în secret asupra hotărârii ce urmează să pronunțe.*

(2) *La deliberare iau parte numai membrii completului în fața cărora au avut loc dezbaterile. Fiecare dintre membrii completului de judecată are îndatorirea să își exprime opinia, începând cu cel mai nou în funcție. Președintele își exprimă opinia cel din urmă.*”;

— Art. 398 alin. (1) și (2): „(1) *Hotărârea trebuie să fie rezultatul acordului membrilor completului de judecată și se dă în numele legii.*

(2) *Când unanimitatea nu poate fi realizată, hotărârea se ia cu majoritatea membrilor completului de judecată. Dacă din deliberare rezultă mai mult de două opinii, judecătorii ale căror păreri se apropie mai mult sunt datori să se unească într-o singură opinie.*”;

— Art. 401: „(1) *După ce a fost luată hotărârea, se va întocmi de îndată o minută care va cuprinde soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.*

(2) *Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecătorii și, după caz, de magistratul-*

asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.”;

— Art. 426 alin. (1)—(3): „(1) *Hotărârea se redactează de judecătorul care a soluționat procesul. Când în compunerea completului de judecată intră și asistenți judiciari, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.*

(2) *În cazul în care unul dintre judecătorii sau asistenții judiciari a rămas în minoritate la deliberare, el își va redacta opinia separată, care va cuprinde expunerea considerentelor, soluția pe care a propus-o și semnătura acestuia. De asemenea, judecătorul care este de acord cu soluția, dar pentru considerente diferite, va redacta separat opinia concurentă.*

(3) *Hotărârea va fi semnată de membrii completului de judecată și de către grefier.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției, art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției, art. 126 alin. (5) referitor la înființarea de instanțe specializate și art. 142 alin. (1) referitor la garantarea supremației Constituției de către Curtea Constituțională.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instituția asistenților judiciari a fost reglementată prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999** privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, motivat de faptul că situația economică impunea perfecționarea cadrului instituțional al soluționării conflictelor de muncă, precum și de Memorandumul încheiat între Guvern și marile confederații sindicale prin care s-a convenit reglementarea înființării, în cadrul instanțelor, a secțiilor pentru conflicte de muncă și a completelor pentru conflicte de muncă în cadrul cărora să funcționeze asistenți judiciari.

16. Astfel, prin ordonanța de urgență menționată, la art. 17 din Legea nr. 92/1992 au fost introduse 3 noi alineate, stabilindu-se, prin alin. (1), că, în cauzele privind conflictele de muncă și litigiile de muncă, hotărârile se iau cu majoritatea membrilor completului format dintr-un judecător și doi asistenți judiciari.

17. Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, a reținut că dispozițiile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 92/1992, care prevăd că hotărârile în cauzele privind conflictele și litigiile de muncă, judecate în primă instanță, se iau cu votul majorității completului de judecată, sunt neconstituționale. În motivarea soluției pronunțate, Curtea a statuat că asistenții judiciari nu pot îndeplini în activitatea lor la instanțele de judecată decât o activitate de asistență la soluționarea de către judecător a cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, cu vot consultativ în luarea hotărârilor, iar nu o activitate de judecată, rezervată prin Legea fundamentală exclusiv judecătorului.

18. Ca urmare a pronunțării deciziei Curții Constituționale, mai sus amintite, legiuitorul a modificat instituția asistenților judiciari prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002** privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002, și a transformat asistenții judiciari în magistrați consultanți, cu vot consultativ, statuând că judecarea, în primă instanță, a cauzelor privind conflictele de muncă se face de complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți, care participă la deliberări cu vot consultativ. Astfel, prin art. III alin. (1) al ordonanței de urgență menționate, legiuitorul a prevăzut că asistenții judiciari în funcție la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență sunt de drept magistrați consultanți, iar, prin pct. 2 al art. I, a introdus o nouă secțiune în cuprinsul capitolului II al

titulului IV din Legea nr. 92/1992, secțiunea a II¹-a — *Magistrații consultanți*, și a stabilit, cu mai multă precizie, statutul juridic al acestora, reglementând numirea și eliberarea din funcție, atribuțiile magistratului consultant și răspunderea disciplinară.

19. Ulterior acestor modificări legislative, Curtea a reținut în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 327 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 28 februarie 2003) că participarea magistraților consultanți în completele de judecată care soluționează, în primă instanță, cauzele privind conflictele de muncă nu este contrară dispozițiilor constituționale.

20. În continuare, Curtea observă că, prin adoptarea **Legii nr. 304/2004** privind organizarea judiciară, legiuitorul a reînființat instituția asistenților judiciari, statuând, prin art. 105, că „*magistrații consultanți în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți de drept în funcțiile de asistenți judiciari și își continuă activitatea în cadrul tribunalelor de muncă și asigurări sociale sau, după caz, al secțiilor sau completelor specializate*” și a stabilit că soluționarea cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se face de un complet constituit din 2 judecători și 2 asistenți judiciari care participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează (art. 58 din Legea nr. 304/2004).

21. În urma republicării Legii nr. 304/2004, reglementarea instituției asistenților judiciari se regăsește în dispozițiile art. 54, art. 55 și ale art. 110—115 din lege. Analizând dispozițiile legale menționate, Curtea a statuat în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 668 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2006, Decizia nr. 37 din 19 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 27 februarie 2006, și Decizia nr. 655 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009) că asistenții judiciari au un rol consultativ, util judecării în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu, soluționarea cauzelor deduse judecării fiind hotărâtă de judecători. Prin urmare, reglementarea prezenței acestora în completele de judecată care soluționează conflicte de muncă, fără vot deliberativ, s-a realizat printr-o normă de procedură, reglementată prin lege, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și nu contravine prevederilor art. 124 alin. (3), art. 126 alin. (1) și ale art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție.

22. De altfel, Curtea observă că, prin Hotărârea din 23 aprilie 1987, pronunțată în Cauza *Ettl și alții împotriva Austriei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că participarea unor persoane specializate în diverse domenii de activitate, alături de magistrații de profesie, la soluționarea unor categorii de litigii, nu contravine principiului independenței și imparțialității instanței, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, s-a reținut că statele membre ale Consiliului Europei oferă multiple exemple de complete de judecată la care participă, pe lângă magistrați, și persoane specializate în anumite domenii, persoane ale căror cunoștințe sunt necesare pentru soluționarea acelor litigii.

23. În continuare, în ceea ce privește înființarea tribunalelor de muncă, Curtea reține că, până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002, Legea nr. 92/1992, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, prevedea, la art. 13, că ministrul justiției stabilește instanțele la care funcționează secții maritime și fluviale, precum și secții pentru conflicte de muncă și litigii de muncă ori de asigurări sociale, în raport cu volumul de activitate și cu natura cauzelor deduse judecării, iar, prin art. 15, statua că, la instanțele cu volum mic de cauze privind conflictele de muncă și litigiile de

muncă, precum și de asigurări sociale, la care nu funcționează astfel de secții, pentru judecarea acestor cauze se constituie complete specializate.

24. Referitor la participarea asistenților judiciari în complete specializate, Curtea a reținut că funcționarea unor complete speciale, competente într-un anumit domeniu (de muncă, financiar, administrativ, comercial, militar), nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției și la statutul judecătorilor, ci, dimpotrivă, creează premisa perfecționării actului de justiție, cu respectarea principiilor și normelor stabilite prin Constituția României. În legătură cu critica potrivit căreia participarea asistenților judiciari la deliberări vine în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la autoritatea judecătorească, Curtea a constatat că acest aspect este intim corelat cu competența Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare, și că nu reprezintă o problemă care să afecteze constituționalitatea reglementării criticate de autoarea excepției, atât timp cât Constituția nu interzice expres înființarea unor complete speciale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 237 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 12 noiembrie 2011).

25. Mai departe, Curtea constată că posibilitatea instituirii „tribunalelor muncii” s-a prevăzut, pentru prima oară, în anul 2002, când, prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, s-a prevăzut că magistrații consultanți vor funcționa, potrivit dispozițiilor ordonanței de urgență, până la instituirea tribunalelor muncii, în condițiile legii. Așadar, până la înființarea acestora, potrivit legislației în vigoare, magistrații consultanți funcționau în cadrul completelor sau secțiilor specializate din cadrul instanțelor stabilite de ministrul justiției, conform legii.

26. În continuare, Curtea reține că, prin revizuirea Constituției din 2003 și prin adoptarea Legii nr. 304/2004, a fost creat cadrul legal în vederea implementării principiului specializării, inclusiv prin crearea instanțelor specializate în anumite materii.

27. Așadar, prin **Legea nr. 429/2003 de revizuire a Constituției României**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, dispozițiile constituționale ale art. 125 privind instanțele judecătorești (devenit art. 126 după republicarea Constituției) a fost modificat și prevede la alin. (5) teza a doua, astfel: „*Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.*”

28. De asemenea, la adoptarea Legii nr. 304/2004, astfel cum rezultă din expunerea de motive care a însoțit proiectul legii, s-a avut în vedere că specializarea instanțelor, prin înființarea tribunalelor pentru minori și familie, a tribunalelor de muncă și asigurări sociale, a tribunalelor comerciale și a celor administrativ-fiscale, este o măsură menită să contribuie la profesionalizarea și specializarea actului de justiție, precum și la asigurarea celerității în desfășurarea proceselor, prin degrevarea instanțelor de drept comun de judecarea anumitor tipuri de litigii. Prin urmare, Legea nr. 304/2004 a introdus și reglementat conceptul de tribunal specializat, statuând că justiția se realizează și prin tribunale specializate [art. 2 alin. (2) lit. d) din lege], reglementate, pe domenii, în cuprinsul art. 35 alin. (1) din lege, urmând să funcționeze, cel mai târziu, la data de 1 ianuarie 2008. Legea nr. 304/2004 a mai prevăzut că datele la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției [art. 130 alin. (2) din lege], iar, până la înființarea tribunalelor specializate în toate județele și în municipiul București, în cadrul tribunalelor de drept comun vor funcționa secții sau complete specializate [art. 130 alin. (4) din lege].

29. În continuare, Curtea reține că Legea nr. 304/2004 a fost modificată și completată prin **Legea nr. 247/2005** privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele

măsurii adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. La adoptarea Legii nr. 247/2005, legiuitorul a avut în vedere, astfel cum rezultă din expunerea de motive care a însoțit proiectul legii, specializarea judecătorilor, prin instituirea obligativității formării de secții sau complete specializate, în cadrul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, urmând să se renunțe la înființarea, în mod obligatoriu, a tribunalelor specializate în anumite materii, astfel încât, în cazul în care se va considera necesar, acestea vor putea fi înființate, în funcție de cerințele practicii judiciare. Această schimbare de optică a legiuitorului a avut în vedere, pe de o parte, imposibilitatea înființării de instanțe specializate până la data stabilită prin lege, iar, pe de altă parte, evaluarea în curs a instanțelor specializate deja înființate.

30. Prin urmare, s-a prevăzut că justiția se realizează și prin tribunale specializate [art. 2 alin. (2) lit. d) din lege], care se pot înființa în domeniile (de muncă, financiar, administrativ, comercial), de competența secțiilor sau completelor specializate care funcționează în cadrul tribunalelor de drept comun [art. 34 alin. (4) și art. 35], iar datele la care vor începe să funcționeze și localitățile în care își vor desfășura activitatea se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (art. 142).

31. Ulterior, în anul 2013, prin **Legea nr. 296/2013** pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013, legiuitorul a reglementat, într-un mod mai clar, preluarea competenței de la tribunalul de drept comun la tribunalul specializat. În acest sens, a statuat că tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care funcționează, iar cauzele aflate în curs de judecată la data începerii funcționării tribunalelor specializate se vor trimite acestora, pe cale administrativă, din oficiu, spre soluționare [art. 37 alin. (3) și (4) din Legea nr. 304/2004]. De asemenea, s-a prevăzut că datele de la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate, județele și localitățile în care vor începe să funcționeze, denumirea acestora, precum și domeniile în care vor funcționa se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (art. 142 din Legea nr. 304/2004).

32. Așadar, Curtea reține că tribunalele specializate sunt înființate în baza legii, respectiv a Legii nr. 304/2004, lege cu caracter organic, urmând ca, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, să se stabilească, în mod concret, data, județele și localitățile, denumirea și domeniile în care acestea începe efectiv să funcționeze. Faptul că, până în prezent, nu au fost stabilite, prin reglementarea subsecventă reglementării primare, în mod concret, parametrii de funcționare, nu este de natură să pună în discuție conformitatea textelor legale criticate cu dispozițiile art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție care se referă exclusiv la **înființarea** de instanțe specializate, și nu la aspecte precum **datele, județele și localitățile, denumirea sau domeniile în care, efectiv, vor funcționa.**

33. Față de evoluția normativă prezentată, Curtea reține că asistenții judiciari, începând cu anul 1999, au funcționat în cadrul secțiilor/completelor specializate din cadrul instanțelor de drept comun, astfel cum au fost stabilite prin ordin al ministrului justiției, în funcție de volumul de activitate și natura cauzelor, urmând să își desfășoare activitatea în acest plan organizatoric, până la înființarea tribunalelor de muncă. Și în baza legislației din 2004, care a introdus și reglementat conceptul de tribunal specializat, activitatea asistenților judiciari a continuat și continuă sub această formă, până la finalizarea tranziției către tribunalul specializat, respectiv până la începerea funcționării acestora.

34. Or, organizarea, în cadrul instanțelor judecătorești, a unor secții formate din judecători specializați în anumite materii reprezintă o formă de eficientizare a activității de judecată. Aceste secții fac parte integrantă din instanțele judecătorești, astfel cum sunt configurate la nivelul Legii fundamentale. Ele reprezintă elemente structurale ale instanțelor, prezentând caracteristicile intrinseci unei instanțe de judecată. Covârșitoarea majoritate a instanțelor din țară sunt organizate pe secții. Or, concluzia în sensul că, de vreme ce secțiile nu constituie instanțe de judecată, litigiile susceptibile de a fi deduse judecării nu ar mai putea fi judecate, întrucât nu ar exista instanțe, ci doar secții care nu au competența de a exercita atribuțiile unei instanțe, este inacceptabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 655 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2017, paragraful 16).

35. Așadar, faptul că, în prezent, asistenții judiciari intră în componența unor complete specializate ale instanțelor judecătorești și nu ale tribunalelor specializate trebuie înțeles ca o situație tranzitorie, care nu este de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (5) teza a doua, câtă vreme legiuitorul a înființat tribunale specializate, creând, prin lege organică, temeiul juridic al funcționării acestora. Prin urmare, Curtea reține că **dispoziția constituțională a art. 126 alin. (5) teza a doua nu exclude funcționarea tranzitorie a completelor sau secțiilor specializate în compunerea cărora intră asistenți judiciari.** Însă, această situație este temporară, întrucât autoritățile publice competente, respectiv ministrul justiției și Consiliul Superior al Magistraturii, au obligația de a da eficiență art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție, în sensul reglementării organizării și funcționării instanțelor specializate.

36. În continuare, în ceea ce privește dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea reprezintă norme de procedură privind deliberarea, luarea hotărârii, întocmirea minutei și semnarea hotărârilor judecătorești, care privesc și ipoteza litigiilor de muncă în care completul este constituit prin includerea asistenților judiciari. Astfel, prevederile legale criticate reprezintă norme de procedură, reglementate de legiuitor în virtutea mandatului său constituțional conferit de art. 126 din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

37. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că asistenții judiciari, contrar dispozițiilor art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, semnează minutele sentinței/hotărârilor tribunalului, alături de judecători. În plus, autoarea arată că instanțele de control judiciar resping motivele de apel prin care se critică această practică, cu motivarea că asistenții judiciari nu sunt vizați de acest text. În acest fel, arată autoarea, se ajunge la situația în care, în realitate, votul asistenților judiciari, majoritari în compunerea completului, capătă un caracter deliberativ.

38. Curtea reține că această critică de neconstituționalitate este neîntemeiată. Semnarea minutei de către asistenții judiciari nu reprezintă un temei pentru a susține că votul lor capătă caracter deliberativ. Nu există nicio contradicție între, pe de o parte, participarea asistenților judiciari la deliberări cu rol consultativ și, pe de altă parte, semnarea minutei de către aceștia. Această concluzie este întărită și de dispozițiile art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, potrivit cărora „*Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate*”.

39. Cu referire la critica autoarei potrivit căreia sintagma „complet de judecată” este incompatibilă cu votul consultativ al asistenților judiciari care intră în compunerea completelor judecată care soluționează, în primă instanță, cauzele privind conflictele de muncă și asigurări sociale, Curtea reține că

legiuitorului primar, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, este liber să configureze orice noțiuni și concepte juridice, desigur cu respectarea exigențelor constituționale. Reglementarea, deopotrivă, a posibilității asistenților judiciari de a face parte din complete de judecată și participarea acestora la deliberări cu vot consultativ, și nu deliberativ, nu încalcă dispozițiile Constituției invocate de autoarea excepției.

40. În ceea ce privește critica autoarei excepției referitoare la lipsa de independență și imparțialitate a asistenților judiciari, formulată prin raportare la cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 21 iulie 2009, pronunțată în *Cauza Luka împotriva României*, Curtea Constituțională o consideră, de asemenea, neîntemeiată. În primul rând, reglementarea actuală a statutului asistenților judiciari conține suficiente elemente care să asigure respectarea de către aceștia, în participarea la actul de justiție, a unor minime criterii de obiectivitate. Astfel, dispozițiile în vigoare ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 conțin o serie de reglementări prin care

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 13.370/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 30 mai 2017

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 raportat la art. 292 din Codul penal, excepție ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascul, județul Bacău, în Dosarul nr. 257/32/2016 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de

asistenților judiciari le este asigurat un statut similar cu cel al judecătorilor. Cele mai semnificative sunt acelea referitoare la condiția ca asistenții judiciari să fie licențiați în drept, dispoziția potrivit căreia aceștia se supun numai legii, la prevederea potrivit căreia dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari sau aceea potrivit căreia asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

41. În al doilea rând, faptul că asistenții judiciari nu sunt judecători, că nu beneficiază, deci, de imparțialitatea și independența necesare realizării justiției în condiții de obiectivitate nu este de natură să pună în discuție compatibilitatea participării lor în completele pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale cu textele constituționale invocate de autoarea excepției, câtă vreme votul lor nu este deliberativ, ci consultativ.

familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.847D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 4 mai 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, în prezența apărătorilor părții Delgaz Grid — S.A. (fostă E.On Distribuție România — S.A.), și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 30 mai 2017, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 1.026 din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 257/32/2016, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 raportat la art. 292 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascuț, județul Bacău, în apelul declarat de autoare împotriva Încheierii penale din 3 martie 2016 a Tribunalului Bacău, pronunțată în Dosarul nr. 18.532/180/2014, prin care, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate invocată de autoare, ca neavând legătură cu cauza. Societatea Dragoliv — S.R.L. din Sascuț, județul Bacău, a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 308 alin. (1) cu referire la art. 292 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea susține că sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” din cuprinsul art. 308 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile constituționale privind dreptul la muncă, libertatea economică și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015 prin care s-a constatat că sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, cu raportare la art. 301 din Codul penal, este neconstituțională, neaplicarea soluției și considerentul acestei decizii și în cauza de față aducând atingere dispozițiilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Arată că, potrivit art. 308 alin. (1) din Codul penal, dispozițiile art. 289—292, art. 295, art. 297—301 și art. 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, și sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice. Apreciază că, raportat la art. 292 din Codul penal, pot avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de cumpărare de influență orice persoană fizică, funcționarii publici și funcționarii privați prevăzuți la art. 308 alin. (1) din Codul penal, iar subiectul pasiv principal, instituția publică sau orice altă persoană juridică în al cărei serviciu se găsește funcționarul public ori persoana prevăzută în art. 308 alin. (1) din Codul penal pentru a cărei influențare făptuitorul promite, oferă sau dă bani ori alte foloase, iar, în secundar, cei menționați mai sus, în ale căror atribuții de serviciu intră efectuarea unui act pentru care este real interesată persoana căreia i se promite intervenția și asupra căreia fapta aruncă suspiciune. Arată că obiectul juridic special al faptei de cumpărare de influență îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea unităților publice sau private și care exclud orice încercare de a crea suspiciune în legătură cu corectitudinea funcționarului public sau a persoanei care exercită o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice. Și în cazul infracțiunii de cumpărare de influență, ca și în cazul infracțiunii de conflict de interese, valoarea socială ocrotită este una care vizează în mod explicit mediul privat, ipoteză în care statul nu trebuie să aibă interesul de a incrimina cumpărarea de influență, întrucât valoarea ce se încearcă a fi ocrotită în acest caz nu are caracter public. Susține că, similar faptei de conflict de interese, argumentele Curții Constituționale dezvoltate în Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, în susținerea soluției de admitere a excepției de neconstituționalitate privind sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” din cuprinsul art. 308 alin. (1) din Codul penal cu raportare la art. 301 din Codul penal, subzistă și în cazul excepției de neconstituționalitate a aceleiași sintagme din cadrul art. 308 alin. (1) din Codul penal cu raportare la art. 292 din Codul penal, astfel că invocă considerentele din

decizia precitată, potrivit căreia „prin dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal, sancționând penal fapte ce contravin unor interese pur private, legiuitorul le-a calificat pe acestea din urmă ca având caracter public, ceea ce a dus la o limitare disproporționată a dreptului la muncă și a libertății economice ale persoanelor care își desfășoară activitatea în mediul privat. În aceste condiții, protecția penală astfel reglementată, deși adecvată sub aspectul finalității, aceea a protejării unor valori sociale chiar și private, nu este necesară și nu respectă un raport just de proporționalitate între severitatea măsurii ce poate fi luată și interesul individual al persoanelor”, „dacă faptele persoanelor din mediul privat sunt cauzatoare de prejudicii, împotriva acestora poate fi angajată răspunderea civilă, de dreptul muncii sau altă formă de răspundere, care nu implică forța de constrângere a statului prin mijloace de drept penal”. Susține că, prin aplicarea Deciziei nr. 603 din 6 octombrie 2015 raportat doar la art. 301 alin. (1) din Codul penal privind infracțiunea de conflict de interese, se naște discriminarea în fața legii în aplicarea dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, întrucât, în cazul subiectului activ al infracțiunii de cumpărare de influență, decizia precitată nu se aplică și, potrivit art. 308 alin. (1) din Codul penal, acesta urmează să fie condamnat penal pentru săvârșirea faptei potrivit art. 308 alin. (2) din Codul penal, prin reducerea limitelor speciale ale pedepsei cu o treime. Așadar, consideră că aplicarea sintagmei neconstituționale „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*”, doar în ceea ce privește art. 301 din Codul penal, încalcă voința legiuitorului, care a gândit această sintagmă nediscriminatoriu, astfel că neaplicarea aceluiași considerente ale Deciziei nr. 603 din 6 octombrie 2015, raportat la art. 292 din Codul penal, când fapta este săvârșită de către sau în legătură cu o persoană care exercită o însărcinare de orice natură în cadrul oricărei persoane juridice, creează un tratament diferit și nejustificat privind drepturile și interesele fundamentale, dând naștere unei discriminări directe pentru cazul când sintagma se aplică faptelor de conflict de interese, însă nu și celor de cumpărare de influență săvârșite de funcționarii privați din cadrul oricărei persoane juridice și, de asemenea, unei discriminări indirecte, produse la nivel de efect, când sintagma nu se aplică faptelor săvârșite în legătură cu funcționarii privați din cadrul oricărei persoane juridice.

5. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze minore și familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Apreciază că drepturile la muncă și la libertate economică nu au un caracter absolut, valorile supreme ocrotite de Constituție, potrivit art. 1 alin. (3), fiind reglementate „*în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989*”. Aceste valori supreme sunt reglementate și recunoscute la nivel european, într-o „*societate democratică*” și constau în securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii, a sănătății și a moralei publice, protecția drepturilor și a libertăților cetățenilor. Arată că într-un sens asemănător sunt și dispozițiile art. 4 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, potrivit cărora statele părți nu vor putea supune drepturile din acest Pact decât unor limite stabilite de lege, care să fie compatibile cu aceste drepturi și „*exclusiv în vederea promovării bunăstării generale într-o societate democratică*”. În consecință, instanța apreciază că apărarea ordinii publice împotriva infracțiunilor de corupție se justifică și în situația în care subiectul pasiv al acestora îl constituie o persoană juridică, alta decât cea stabilită prin prevederile art. 175 din Codul penal.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, „*infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*” se reglementează prin lege organică, revenind legiuitorului infraconstituțional competența să reglementeze conținutul infracțiunilor, precum și tratamentul sancționator

aplicat acestora. În aceste condiții, în aplicarea prevederilor constituționale menționate, legiuitorul, cu respectarea legalității incriminării și a legalității sancțiunilor de drept penal, a stabilit, în cuprinsul art. 308 din Codul penal, o serie de infracțiuni de corupție și de serviciu, care pot fi comise de alte persoane. Reține că nimic nu împiedică legiuitorul să aprecieze, fără privilegiu și fără discriminări, o anumită conduită ca fiind neconformă cu anumite relații sociale și să sancționeze săvârșirea acesteia, inclusiv în mediul privat, cu atât mai mult cu cât infracțiunea prevăzută la art. 292 din Codul penal prezintă un evident pericol public, incriminarea fiind pe deplin justificată, cerința unei astfel de incriminări decurgând din obligațiile internaționale asumate de România, respectiv art. 12 din Convenția penală privind corupția. Reține că dreptul la muncă și libertatea economică nu sunt drepturi absolute, ele putând fi limitate cu respectarea dispozițiilor art. 53 din Constituție. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 308 raportat la art. 292 din Codul penal îndeplinesc atât condiția accesibilității, prin aceea că au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind aduse la cunoștința destinatarilor săi, cât și condiția previzibilității, nelăsând loc de arbitrar sau echivoc.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Delgaz Grid — S.A. (fostă E.On Distribuție România — S.A.), susținerile apărătorilor prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 308 raportat la art. 292 din Codul penal. Din motivarea autoarei excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 292 alin. (1): „*Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.*”;

— Art. 308 alin. (1): „*Dispozițiile art. 289—292, 295, 297—301 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.*”

11. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă, art. 45 privind libertatea economică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată, inițial, de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascul, județul Bacău, în Dosarul nr. 18.532/180/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală. Prin

Încheierea din 3 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.532/180/2014, Tribunalul Bacău — Secția penală a respins, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 din Codul penal raportat la art. 292 din Codul penal, ca neavând legătură cu cauza. Societatea Dragoliv Service — S.R.L. a declarat apel împotriva Încheierii penale din 3 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Bacău, în Dosarul nr. 18.532/180/2014, așa încât, soluționând apelul declarat de autoare, Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze minore și familie a pronunțat, în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a9, Decizia penală nr. 311 din 15 martie 2016, prin care a admis apelul declarat de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. și cererea de sesizare a Curții Constituționale. Urmare a sesizării Curții Constituționale prin Decizia penală nr. 311 din 15 martie 2016, pe rolul instanței de control constituțional s-a format Dosarul nr. 364D/2016, care a fost soluționat prin Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017. Curtea reține, însă, că împotriva Deciziei penale nr. 311 din 15 martie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze minore și familie, în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a9, a formulat contestație în anulare Delgaz Grid — S.A. (fosta E.On Distribuție România — S.A.), fiind format Dosarul nr. 257/32/2016, pe rolul Curții de Apel Bacău — Secția penală, pentru cauze cu minore și de familie. Prin Decizia nr. 885 din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 257/32/2016, Curtea de Apel Bacău — Secția penală, pentru cauze cu minore și de familie a admis contestația în anulare, a desființat în totalitate Decizia penală nr. 311 din 15 martie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze minore și familie, în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a9, și a fixat termen pentru soluționarea apelului declarat de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. împotriva Încheierii penale din 3 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 18.532/180/2014. Ulterior, prin Decizia nr. 1.026 din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 257/32/2016, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minore și de familie a admis apelul declarat de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. împotriva Încheierii penale din 3 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 18.532/180/2014, a desființat încheierea apelată, a reținut cauza spre rejudecare și, în fond, în temeiul art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării aceleiași excepții de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 308 din Codul penal raportat la art. 292 din Codul penal, ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. în Dosarul nr. 18.532/180/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

13. Așadar, Curtea constată că, în prezentul dosar, a fost sesizată — prin Decizia nr. 1.026 din 4 octombrie 2016, pronunțată, în apel, de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minore și de familie, în Dosarul nr. 257/32/2016 — cu aceeași excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 raportat la art. 292 din Codul penal, ridicată de către aceeași autoare, respectiv Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascul, județul Bacău, în fond, în Dosarul nr. 18.532/180/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală, așadar în cadrul aceleiași cauze penale, și care a făcut obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 364D/2016, soluționat de Curte prin Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017.

14. În aceste condiții, Curtea constată că Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal, are autoritate de lucru judecat, obiectul, cauza și părțile fiind aceleași atât în cadrul excepției anterioare, cât și al excepției ce face obiectul prezentei cauze. Astfel, ținând seama de prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și de cele ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt general obligatorii pentru viitor, partea

care a invocat excepția nu o mai poate reitera, întrucât prima hotărâre intră în puterea lucrului judecat și, în consecință, excepția este inadmisibilă. În acest sens este jurisprudența constantă a instanței de control constituțional, iar, cu titlu de exemplu, Curtea reține Decizia nr. 419 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 184 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 mai 2012, Decizia nr. 507 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 9 iunie 2009, Decizia nr. 864 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, Decizia nr. 57 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 11 martie 2004, Decizia nr. 472 din 9 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 16 ianuarie 2004, Decizia nr. 136 din 23 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 28 iunie 2002, Decizia nr. 100 din 26 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 6 iunie 2002, Decizia nr. 81 din 8 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 6 aprilie 2001, Decizia nr. 44 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 14 iulie 2000, Decizia nr. 326 din 11 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 3 noiembrie 1997, Decizia nr. 27 din 25 mai 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 15 iulie 1993.

15. Totodată, Curtea reamintește o decizie recentă a sa, respectiv Decizia nr. 481 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 11 august 2015, în care, la paragrafele 14 și 15, s-a statuat că „Efectele lucrului judecat, potrivit art. 431 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se exprimă în faptul că *«Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect»*. [...] Hotărârea de sesizare a Curții Constituționale se bucură de autoritatea lucrului judecat sub aspectul dispoziției de sesizare cu excepția de neconstituționalitate, astfel încât, dacă este invocată din nou aceeași excepție de neconstituționalitate, instanța judecătorească *a quo* are competența de a invoca din oficiu și de a admite excepția autorității de lucru judecat. Or, în cauza de față, instanța judecătorească *a quo*, sesizând Curtea Constituțională prin Încheierea din 17 martie 2015, nu a ținut cont de autoritatea de lucru judecat de care se bucura, sub aspectul dispoziției de sesizare a Curții, Încheierea din 20 noiembrie 2014, pronunțată de Tribunalul Satu Mare — Secția I

civilă, data publicării deciziei Curții Constituționale, respectiv 26 mai 2015, nefiind relevantă în acest sens. De aceea, în condițiile în care instanța judecătorească nu își îndeplinește această competență, revine instanței constituționale competența de a respinge, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, art. 11 alin. (3) și art. 14 din Legea nr. 47/1992 și art. 430 din Codul de procedură civilă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate astfel formulată, întrucât dispozițiile procedural civile referitoare la autoritatea de lucru judecat atașată hotărârilor judecătorești sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul deciziilor Curții Constituționale. În sensul celor anterioare expuse, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că o decizie a sa are autoritate de lucru judecat, în ipoteza în care obiectul, cauza și părțile sunt aceleași «atât în cadrul excepției anterioare, cât și al excepției ce face obiectul prezentei decizii. Astfel, ținând seama de prevederile art. 145 alin. (2) din Constituție [devenit art. 147 alin. (4), după revizuirea și republicarea Constituției — s.n.], precum și de cele ale art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 [conținutul său normativ se regăsește la art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 — s.n.] potrivit cărora deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, întrucât prima hotărâre intră în puterea lucrului judecat și, în consecință, excepția este inadmisibilă».

16. Raportând cele de mai sus la cauza de față, Curtea reține că, printr-o decizie anterioară, și anume Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal, iar decizia pronunțată are autoritate de lucru judecat cu privire la problema de constituționalitate dezlegată pentru părțile aflate în litigiu. O atare concluzie se impune prin prisma faptului că excepția de neconstituționalitate supusă analizei de față a Curții Constituționale a fost formulată de aceeași parte — Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascut, județul Bacău, în cadrul aceluiași proces —, și chiar dacă aceasta a fost ridicată în calea de atac, obiectul său îl constituie aceleași norme procesuale penale, iar cauza pe care se fundamentează este identică, întrucât motivarea excepției este raportată la aceleași dispoziții constituționale, respectiv art. 16, art. 41 alin. (1), art. 45 și art. 53. Mai mult, argumentația preținsei relații de contrarietate între obiectul excepției și textele constituționale precitate este, de asemenea, identică. În aceste condiții, Curtea constată că Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, în raport cu părțile din proces, se bucură de autoritate de lucru judecat — efecte *inter partes litigantes*.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal cu referire la sintagma „*ori în cadrul oricărei persoane juridice*” raportat la art. 292 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. din Sascut, județul Bacău, în Dosarul nr. 257/32/2016 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală, cauze minore și familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 și 697 bis din 24 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Brașov”, la secțiunea I „Bunuri imobile” se abrogă pozițiile nr. 68, 71, 72, 213, 214, 215, 216, 217 și 218.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 27 iulie 2017.
Nr. 540.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea și transmiterea acestuia în domeniul public al județului Tulcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unui imobil, teren și construcție, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea, în domeniul public al județului Tulcea.

(2) Bunul prevăzut în anexa nr. 2 se declară din bun de interes public național în bun de interes public județean.

(3) După preluare, imobilul prevăzut la alin. (1) va fi utilizat în vederea realizării obiectivului de investiții „Punerea în valoare a potențialului istoric prin restaurarea și conservarea obiectivului Farul Vechi Sulina, județul Tulcea”.

Art. 3. — În situația în care imobilul transmis nu este folosit în conformitate cu destinația prevăzută la art. 2 alin. (3), respectiv realizarea obiectivului de investiții „Punerea în valoare a potențialului istoric prin restaurarea și conservarea obiectivului Farul Vechi Sulina, județul Tulcea” în termen de șapte ani,

acesta revine de drept în domeniul public al statului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministru dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

Ministru culturii și identității naționale,
Lucian Romașcanu

p. Ministru finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 27 iulie 2017.
Nr. 541.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului — teren și construcție, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea

Codul de clasificare Nr. MFP	Persoana juridică care administrează bunul	Denumirea bunului	Descriere tehnică	Valoarea de inventar	Adresa/ Carte funciară/ Nr. cadastrale
8.24.01	Institutul de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea CUI 4165680	Farul Comisiei Europene a Dunării	1. Construcții: C1 — Clădire administrativă: — suprafața construită la sol: 330 mp C2 — Turn far: — suprafața construită la sol: 33 mp C3 — Zid: — suprafața construită la sol: 2 mp C4 — Zid: — suprafața construită la sol: 2 mp 2. Teren: Suprafață: din acte: 1.949 mp măsurată: 1.939 mp	17,84 lei	Județul Tulcea, orașul Sulina — intravilan, Str. a II-a nr. 43, CF 30917 Nr. cad. 30917

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea în domeniul public al județului Tulcea

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresă/ Carte funciară/ Nr. cadastrale	Valoare de inventar	Elemente-cadru de descriere tehnică/Bucăți	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
	8.24.01	Farul Comisiei Europene a Dunării	Județul Tulcea, orașul Sulina — intravilan, Str. a II-a nr. 43 CF 30917 Nr. cad. 30917	17,84 lei	1. Construcții: C1 — Clădire administrativă: — suprafața construită la sol: 33 mp C2 — Turn far: — suprafața construită la sol: 33 mp C3 — Zid: — suprafața construită la sol: 2 mp C4 — Zid: — suprafața construită la sol: 2 mp 2. Teren: Suprafață: din acte: 1.949 mp măsurată: 1.939 mp	Statul român, din administrarea Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea CUI 4165680	Domeniul public al județului Tulcea CUI 4321607

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea anexei nr. 1
la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului
pentru un imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui, ca urmare a reevaluării, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
 Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
 p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
 secretar de stat

București, 27 iulie 2017.
 Nr. 544.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui,
a cărui valoare de inventar se modifică, urmare a reevaluării

Număr M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
96712	8.19.01	Imobil 45-138	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui CUI 13602245	Județul Vaslui	2.943.934,14

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Octav-Dan Paxino în funcția
de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale,
Administrației Publice și Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Octav-Dan Paxino se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 2 august 2017.
Nr. 573.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.131/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman și ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.161/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) pozițiile nr. 4, 5 și 9 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 5, 6 și 10 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.131/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 16 unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 29 septembrie 2016, cu modificările ulterioare;

b) pozițiile nr. 3 și 5 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 4 și 6 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.161/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 30 de unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 4 octombrie 2016, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 iulie 2017.
Nr. 959.

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN**privind modificarea Procedurii de emitere a autorizației de mediu, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.798/2007, precum și pentru completarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1.052/2014**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 95.139/DM din 19.06.2017 al Direcției generale evaluare impact și controlul poluării,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de emitere a autorizației de mediu, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.798/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 27 noiembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 19 se abrogă.**

2. **La anexa nr. 1 „Lista activităților supuse procedurii de emitere a autorizației de mediu”, nr. crt. 9 „Silvicultură și exploatare forestieră”, inclusiv coloana de la Observații „Numai pentru exploatare forestieră”, se abrogă.**

Art. II. — Metodologia de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1.052/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 35, după alineatul (9) se introduc două noi alineate, alineatele (10) și (11), cu următorul cuprins:**

„(10) Ocoalele silvice solicită administratorilor/custozilor ariilor naturale protejate, cu cel puțin 15 zile înainte de emiterea autorizației de exploatare forestieră, condițiile specifice ce trebuie respectate de către titularii autorizației, pentru desfășurarea activității de exploatare forestieră în ariile naturale protejate, condiții ce vor fi introduse în cuprinsul autorizației de exploatare forestieră, inclusiv condițiile cuprinse în planurile de management ale ariilor naturale protejate.

(11) În situația în care ariile naturale protejate nu au administratori/custozii, ocoalele silvice vor solicita Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, cu cel puțin 15 zile înainte de emiterea autorizației de exploatare, condițiile specifice

ce vor fi introduse în cuprinsul autorizației de exploatare, condiții ce trebuie respectate de către titularii autorizațiilor de exploatare.”

Art. III. — Emitentul autorizației de exploatare forestieră, în termen de 7 zile calendaristice de la data emiterii acesteia, transmite comisariatului județean al Gărzii Naționale de Mediu de pe raza județului în care se desfășoară activitatea o notificare care să conțină următoarele informații: titularul activității de exploatare forestieră, datele de contact ale acestuia, numărul și data autorizației de exploatare emise, unitatea de producție, parcela, subparcela (unitatea amenajistică), volumul de masă lemnoasă extras, durata activității.

Art. IV. — Ocoalele silvice informează Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și autoritățile competente pentru protecția mediului, până la sfârșitul primului trimestru al anului următor celui pentru care se realizează informarea, cu privire la numărul autorizațiilor de exploatare forestieră emise, titularii autorizațiilor de exploatare forestieră, datele de contact ale acestora, unitățile de producție, parcelele și subparcelele (unitățile amenajistice).

Art. V. — În cazul activităților de exploatare forestieră aflate în curs de reglementare la data intrării în vigoare a prezentului ordin, acestea nu mai fac obiectul reglementării din punctul de vedere al protecției mediului, iar documentația depusă se returnează la cererea titularului, fără restituirea tarifelor achitate.

Art. VI. — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate publică pe site-ul instituției lista administratorilor/custozilor ariilor naturale protejate, inclusiv datele de contact, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. VII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiela Leocadia Gavrilescu

București, 1 august 2017.
Nr. 1.078.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 273/2017 privind aprobarea comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, a Regulamentului de organizare și funcționare a acestora și a atribuțiilor comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate și ale coordonatorilor naționali pentru implementarea programelor naționale de sănătate curative

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. D.G. 1.219 din 17.07.2017;
- art. 56 și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 5 alin. (1) pct. 25 și 26, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018;
  - Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare;
  - Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare,
    - în temeiul dispozițiilor:
      - art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
      - art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 273/2017 privind aprobarea comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, a Regulamentului de organizare și funcționare a acestora și a atribuțiilor comisiilor de experți care funcționează pe lângă Casa Națională de Asigurări de Sănătate și ale coordonatorilor naționali pentru implementarea programelor naționale de sănătate curative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 16 mai 2017, cu modificările și completările ulterioare, la punctul I

litera A, după subpunctul 9 se introduce un nou subpunct, subpunctul 10, cu următorul cuprins:

— „10. Comisia de experți pentru Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare — Neuropatie optică ereditară Leber”.

Art. II. — Membrii Comisiei de experți pentru Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare — Neuropatie optică ereditară Leber și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Marian Burcea

București, 17 iulie 2017.

Nr. 799.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

